

bet og det faktiske provenu afregnes i november måned.

Denne novemberafregning har givet betydelig usikkerhed i kommunernes økonomi. I de senere år har der været tale om betydelige tilbagebetalinger. I 1989 skulle kommunerne betale 776 mio. kr., amtskommunerne fik udbetalt 56 mio. kr., og Københavns og Frederiksberg kommuner fik udbetalt 300 mio. kr. I november 1990 tilbagebetalte kommunerne 2.308 mio. kr, mens der for amtskommunerne og København og Frederiksberg ved lov nr. 393 af 13. juni 1990 blev givet udsættelse med tilbagebetalingen.

På grundlag af kommunernes budgetterede skatteindtægter foretages der i året efter budgetåret en udligning af forskelle i beskatningsgrundlag. Tre år efter budgetåret sker der en efterregulering af udligningsbeløbene på grundlag de faktiske skatteindtægter. Tidspunktet for afregningen af denne efterregulering vil med hjemmel i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner kunne tilpasses de ændrede tidspunkter for slutfregning af indkomstskat.

Lovforslaget indebærer, at slutfregningen («novemberafregningen») udskydes til to år efter budgetåret. Det betyder for det første, at kommunerne med rimelig sikkerhed kan indregne slutfregningen i budgettet for det pågældende år, idet kommunerne ved vedtagelsen af budgettet for afregningsåret vil have et rimeligt godt kendskab til de indkomster, der ligger til grund for afregningen. Herved fjernes en væsentlig usikkerhedsfaktor på indtægtsiden i kommunernes budgetter. For det andet betyder det, at slutfregningen og efterreguleringen af udligningsbeløbene sker *samtidigt*, nemlig med en tredjedel hver den 1. i årets sidste måneder. Da der normalt er tale om modsatrettede beløb, vil det mindske udsvingene i kommunernes likviditet. Disse udsving har givet betydelige vanskeligheder i nogle kommuner.

Beløb, der ligger indenfor, hvad der må anses for en normal usikkerhedsmargin på tre procent af forskudsbeløbet, forrentes ikke. Hvis slutfregningsbeløbet til en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, foreslås der beregnet et rentetillæg svarende til 2 gange Nationalbankens diskonto godt tre måneder før budgetvedtagelsen. Hensigten er, at en kommune skal have det for lavt skønnede beløb forrentet svarende til markedsrenten for korte obligationer.

Hvis et slutfregningsbeløb fra en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, foreslås der ligeledes tillagt et rentetillæg beregnet som 2 gange diskontoen plus otte procentpoints (to gange fire

procentpoints), så kommunen forrenter det for meget udbetalte forskudsbeløb. Det er fundet rimeligt med en højere rentesats for at sikre, at et overvurderet skøn ikke kan benyttes som en fordelagtig lånekilde.

Med hensyn til slutfregningen vedrørende 1992, der efter forslaget skal ske i 1994, er der dog foreslået særregler vedrørende grænsen for, hvornår der skal beregnes rentetillæg (lovforslagets § 3, stk. 2 og stk. 4). Disse særregler skyldes, at der for 1992 er foreslået en finansieringsgaranti, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og afsnit 4 i bemærkningerne. Efter denne finansieringsgaranti vil det blive aktuelt med udbetaling af beløb fra staten til kommunerne, hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at blive lavere end det i juni 1991 skønnede. Når staten yder finansieringsgaranti for et eventuelt lavere udskrivningsgrundlag for 1992 end efter juni 1991-skønnet, er det naturligt at se bort fra afvigelsen ved fastsættelsen af denne margin. Det foreslås derfor, at den normale »rentefri« margin på 3 pct. forhøjes med den konstaterede afvigelse mellem beskatningsgrundlagene i den situation, hvor kommunerne skal afregne forskelsbeløb til staten, og omvendt nedsættes med afvigelsen i den situation, hvor staten skal betale til kommunerne. I det omfang staten - via aftalerne - eventuelt måtte have medvirket til et for højt skøn over udskrivningsgrundlaget, vil kommunerne ved hjælp af denne særregel derfor blive godskrevet dette fejlskøn ved renteberegningen.

Hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at blive højere end juni 1991-skønnet, opgøres den »rentefri« 3 pct.-margin efter de almindelige regler.

Den del af provenuet af rentetillæg til forskelsbeløb, der svarer til de otte ekstra procentpoints, vil blive overført til det kommunale bloktilskud, jf. de ændringer af bestemmelserne om opgørelse af den kommunale og amtskommunale bloktilskudspulje (§§ 10 og 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner), der er indeholdt i det samtidigt fremsatte forslag om ændring af denne lov.

Den ændrede slutfregning gælder for afregninger vedrørende skatteårene fra og med 1992 for så vidt angår de tilfælde, hvor der er tale om tilbagebetaling af beløb til kommunerne. Der henvises i den forbindelse til punkt 2 i aftalerne om den kommunale økonomi, jf. foran, hvor det er anført, at kommuner, der efter de hidtidige regler skal have udbetalt penge ved novemberafregningen i 1992, får disse penge udbetalt i november 1992 uanset ændringerne i det fremtidige afregningssystem.